

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2020. február 9.

XVIII. évfolyam 6. szám

Évközi 5. vasárnap

„Az igaz ember világít, mint fény a sötétségben”

Egyházközségünk hirdetése:

Február 9. vasárnap:

Évközi 5. vasárnap

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +Zoltán

11:30 – Makkosmária

18:00 – Élő Gábor, Zalán és
családtagjaik

A szentmise olvasmányai:

Iz 58,7-10

Zsolt 111,4-5.6-7.8a és 9

1Kor 2,1-5

Mt 5,13-16

Február 10. hétfő:

Szent Skolasztika szűz

06:30 – Élő és elhunyt

családtagokért

18:00 – Bibliaóra a hittanteremben

Február 11. kedd

Szűz Mária Lourdes-i

megjelenése

06:30 –

Február 12. szerda:

06:30 – +Livia

Február 13. csütörtök:

06:30 –

18:30-19:30 – Szentségimádás a
domonkos nővérek kápolnijában

Február 14. péntek:

Szt. Cirill szerzetes és Szt. Metód
püspök

17:00-18:00 - Gyóntatás

18:00 – Élő Bernadett

Február 15. szombat:

18:00 – +Gyula

Február 16. vasárnap:

Évközi 6. vasárnap

08:00 – Élő Zsófia és +szülők

10:00 – +Márta

11:30 – Makkosmária

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő

és elhunyt tagjaiért

A következő, évközi 7.

vasárnapon, gyűjtés lesz a
katolikus iskolák javára.

Kisgyermekes családok miséi

* február 15, szombat 16:30

* február 29, szombat 16:30

Keresztény közgazdaságtan – avagy közgazdaságról másként

Február 12. 19-21 óra

Domonkos Nővérek Rendháza-

régi kollégium épület

Előadó:

**Dr. Baritz Sarolta Laura
nővér**

Vállalkozóknak,
édesanyáknak,

alkalmazottaknak egyaránt
érdekes kérdéseket vet fel az
előadásában a téma
szakavatott ismerője.

Lehet-e erényesen gazdálkodni?

„Amit maximalizálni kell az a
közjó.”

„Ne az ember legyen a piacért,
hanem

a gazdaság legyen az emberért.”

A részvétel ingyenes, de
regisztrációhoz kötött az alábbi

linken:

<https://doodle.com/poll/qfptbpx868t4ptyw>

KÉSZ EST

Február 13 csütörtök 19 óra
Szent László Közösségi Ház.

Meghívott előadónk:

**dr. Korényi Zoltán egyetemi
docens**

Az előadás címe:

**"Tiszta vizet a tiszta
energiába"**

„Az ég az Úr ege, de a földet az
ember fiainak adta.” (Zsolt 115.)
Nagy szeretettel várunk mindenkit!

Széchenyi est

Előzetes

Február 25, kedd este 18 óra
Prohászka Gimnázium aulája
**Gróf Apponyi Albert vezette
béke delegáció Párizsban
1920.**

Vendégünk:

Köő Artúr történész
A Magyarországtudományok Intézet
tudományos munkatársa

**Ferenc pápa: Ha „valakivé”
kell válnom, az magányhoz és
boldogtalansághoz vezet**

Február 5-én az általános kihallgatás
keretében a Szentatya a Máté-
evangéliumban található
boldogmondások közül az első
magyarázatának szentelte
katekéziséjét. Hangsúlyozta, hogy a
létünkkel együtt járó szegénységet el
kell fogadnunk, a konkrét
szegénységre pedig azért kell
törekednünk, hogy szert tegyünk a
szeretet és az alázat szabadságára.

Kedves testvérek, jó napot kívánok!

Ma a Máté evangéliumában található
nyolc boldogmondás közül az elsőt
vesszük szemügyre. Jézus paradox
bejelentéssel kezdi meghirdetni az ő

boldogsághoz vezető útját: „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa” (Mt 5.3). Meglepő ez az út, és furcsa a boldogságnak ez a tárgya, a szegénység.

Fel kell tennünk a kérdést: mit jelent itt a „szegények”? Ha Máté ezt a szót egymagában használná, akkor jelentése csak anyagi természetű lenne, vagyis azokat az embereket jelentené, akiknek kevesük van vagy semmijük sincs önmaguk fenntartására, és mások segítségére szorulnak.

Máté evangéliuma azonban, Lukácséval ellentétben, „lelki szegényekről” beszél. Mit jelent ez? A lélek, a Biblia szerint, az élet lehelete, amelyet Isten közölt Ádámmal. A lélek a legmélyebb dimenzió, a lelki-szellemi, legbenső dimenzió, amely emberi személyt tesz bennünket, létünk legbensőbb magja. Ennek megfelelően a „lélekben szegények” azok, akik lényük legmélyén szegények, akik szegénynek és koldusnak érzik magukat. Jézus boldognak hirdeti őket, mert övék a mennyek országa.

Hányszor mondták nekünk ennek az ellenkezőjét! Vinnünk kell valamire az életben, válnunk kell valakivé... Nevet kell szereznünk magunknak... Aztán pedig ebből fakad a magány és a boldogtalanság: ha nekem „valakivé” kell válnom, akkor versengek másokkal, és az egómért való megszállott aggodásban élek.

Ha nem fogadom el, hogy szegény vagyok, gyűlölni fogom mindazt, ami arra emlékeztet, hogy esendő vagyok.

Mert ez az esendőség megakadályozza, hogy fontos emberré, nemcsak pénzben, hanem hírnévben és mindenben gazdag emberré váljak.

Lelke mélyén mindenki tudja, hogy bármennyire iparkodik is, mindig gyökeresen befejezetlen és sebezhető marad. Semmilyen trükkel sem lehet elrejteni ezt a sebezhetőséget. Belül mindannyian sebezhetőek vagyunk. Meg kell keresnünk, hogy hol. De mennyire rosszul élünk, ha letagadjuk korlátainkat! Rosszul élünk! A korlát nem érzékelhető meg, ott van. A gögös emberek nem kérnek segítséget, nem képesek segítséget

kérni, nem bírnak segítséget kérni, mert olyannak kell mutatniuk magukat, akik egyedül is boldogulnak. És hányuknak van igenis szüksége segítségre, de gögjük megakadályozza, hogy segítséget kérjenek! És milyen nehéz elismerni hibánkat, aztán pedig bocsánatot kérni! Amikor tanácsot adok ifjú házásoknak, akik azt kérdezik, hogyan kell jól élni a házasságot, azt mondom nekik: „Van három varázsszó: szabad?, köszönöm!, sajnálom!”. Ezek a szavak a lelki szegénységből fakadnak. Nem szabad tolakodónak lenni, hanem engedélyt kell kérni: „Jónak tartod ezt?” Tehát párbeszédet kell folytatni a családban, a házastársaknak meg kell beszélniük a dolgokat egymással. „Te megtetted ezt értem, köszönöm, szükségem volt rá.” Aztán sajnos mindig hibázunk, el is bukunk: „Bocsáss meg!” És általában a párok, a friss házások, azok, akik itt vannak, és sokan mások, azt mondják: „A harmadik a legnehezebb”, elnézést kérni, bocsánatot kérni. Mert a gögös nem tudja megtenni. Nem képes bocsánatot kérni: mindig igaza van. Nem szegény lélekben. Ellenben az Úr sosem fárad bele a megbocsátásba; sajnos mi vagyunk azok, akik belefáradunk a bocsánatkérésbe (vö. Angelus, 2013. március 17.). A bocsánatkérésbe való belefáradás: ronda egy betegség!

Miért olyan nehéz bocsánatot kérni? Mert megalázza álszent önképünket. Ugyanakkor igencsak fárasztó és aggasztó, ha megpróbáljuk elrejteni hiányosságainkat. Jézus Krisztus azt mondja nekünk: ha valaki szegény, az kegyelmi lehetőség! És Jézus megmutatja nekünk a kiutat ebből az erőlködésből. Jogunk van arra, hogy lélekben szegények legyünk, mert ez Isten országának az útja.

De hangsúlyoznunk kell egy alapvető dolgot:

nem kell megváltoznunk ahhoz, hogy lélekben szegényé váljunk, nem kell változáson átmennünk, mert már azok vagyunk!

Lélekben szegények vagyunk... vagy világosabban: lélekben „koldusszegények” vagyunk!

Mindenben szűkölködünk. Valamennyien lélekben szegények vagyunk, koldusok vagyunk. Ilyen az emberi létállapot.

Isten országa a lélekben szegényeké. Élnek olyanok, akiknek e világi uralmaik vannak: javakban dúskálnak és kényelmes az életük. De olyan uralkodók ezek, amelyek véget érnek. Az emberek hatalma, még a legnagyobb birodalmak is elmúlnak és eltűnnek. Sokszor látjuk a híradóban vagy az újságban, hogy az a bizonyos erős, nagyhatalmú országvezető vagy az a kormány, amely tegnap még megvolt, ma már nem létezik, megbukott. E világ gazdagsága elmúlik, a pénz is eltűnik. Bölcs öregeink azt tanították nekünk, hogy a szemfedőnek nincs zsebe. Így van! Sosem láttam temetési menet mögött költöztető kamiont: senki sem visz magával semmit! Ez az e világi vagyon mind itt marad!

Isten országa a lélekben szegényeké. Élnek olyanok, akiknek e világi országaik vannak: javakban dúskálnak és kényelmes az életük. De tudjuk, hogyan végzik. Azok uralkodnak igazán, akik önmaguknál jobban tudják szeretni az igazán jót. Ilyen Istennek a hatalma!

Miben mutatkozott Krisztus hatalmasnak? Abban, hogy képes volt azt tenni, amit a föld királyai nem tesznek: életet adni az embereknek.

Ilyen az igazi hatalom! A testvériség hatalma, a nagylelkűség hatalma, a szeretet hatalma, az alázat hatalma. Ezt tette Krisztus.

Ebben áll az igazi szabadság: az szabad, aki rendelkezik az alázattal, a szolgálatnak, a testvériségnek ezzel a hatalmával! Ennek a szabadságnak a szolgálatában áll a boldogmondások által dicséret szegénység.

Mert van egy olyan szegénység, amelyet el kell fogadnunk, lényünk szegénysége, és van egy olyan szegénység, amelyre viszont törekednünk kell, a konkrét szegénység, az e világ dolgaiban való szegénység, mely lehetővé teszi, hogy szabadok legyünk és szerethessünk. Mindig törekednünk kell a szív szabadságára, mely önmagunk szegénységébe ereszti gyökereit.

Fordította: Tózsér Endre SP